

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317216056
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2317216056.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: DIFFEWA s.r.o., IČO: 47 498 561, so sídlom Nám. Jozefa Herdu 1/579, Trnava, právne zastúpený: PETKOV & Co s.r.o., IČO: 50 430 742, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovaným : 1/ neb. A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XX, D., 2/ neb. E. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XX, D., (konanie vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ právoplatne zastavené), 3/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., 4/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., 5/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., 6/ I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D., 7/ H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D., 8/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D. a 9/ mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., maloletá žalovaná 9/ zastúpená zákonnými zástupcami - žalovanými 3/ a 5/; žalovaní 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/ zastúpení splnomocnencom: J. I. K. L., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, H., o vypratanie nehnuteľností, na odvolanie žalovaných 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15C/41/2017-165 zo dňa 12. októbra 2021 – voči výrokom I. a III., v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/41/2017-232 zo dňa 07.07.2022, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. vo vzťahu k žalovaným 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- 14 -

11Co/84/2022
11Co/84/2022-
2317216056

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že žalovaní 3/ až 9/ sú povinní vypratať nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pre kat. úz. D. ako stavba - rodinný dom so s. č. XXX, postavený na parc. reg. "C" č. 4215/133 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 558 m², pozemok parc. reg. "C" č. 4215/112 - záhrady o výmere 257 m² a pozemok parc. reg. "C" č. 4215/133 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 558 m², a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. konanie vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ zastavil a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 126 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 20 ods. 13, § 29 ods. 2 a ods. 4 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoDD“)

a vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti, ktorých je výlučným vlastníkom. Žalovaní sa k žalobe napriek výzve súdu nevyjadrili. Súd po otvorení pojednávania dňa 12.10.2021 zistil, že osobne sa dostavil právny zástupca žalobcu. Nedostavili sa žalovaní, pričom žalovaní 3/ a 6/ mali doručenie vykázané fikciou podľa § 111 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaní 4/, 5/ a 7/ mali doručenie vykázané, pričom žalovaný 7/ ospravedlnil neúčast' všetkých žalovaných s tým, že konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby prebiehajúce pod sp. zn. 18C/61/2017 bolo síce právoplatne ukončené rozhodnutím odvolacieho súdu, avšak voči tomu žalovaní podali dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Žalovaný 7/ ďalej uvádzal, že je imobilný a odkázaný na starostlivosť svojho brata, ktorý sa stará taktiež o maloleté deti. Súd skonštatoval, že nie sú splnené podmienky na odročené pojednávania, nakoľko skutočnosti, ktoré uviedol žalovaný 7/ nevznikli bezprostredne pred pojednávaním a museli byť žalovaným známe v dostatočnom časovom predstihu pred vykonaním pojednávania. Žalovaný 7/ svoje tvrdenia v ospravedlnení nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, preto súd ospravedlnenie žalovaných vyhodnotil ako snahu o oddialenie súdneho rozhodnutia.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca riadne nadobudol vlastnícke právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam dobrovoľnou dražbou, pričom v konaní, v ktorom sa žalovaní domáhali určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, bola ich žaloba právoplatne zamietnutá. Keďže žalobcovi bol predmet dražby riadne odovzdaný a žalovaní užívajú predmetné nehnuteľnosti bez oprávnenia od 13.04.2017, súd bol povinný poskytnúť ochranu vlastníckemu právu žalobcu, preto žalobe vyhovel a žalovaných zaviazal na vypratanie predmetných nehnuteľností do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. K tvrdeniu žalovaného 7/, že požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o odloženie vykonateľnosti rozhodnutí o neplatnosti dobrovoľnej dražby súd uviedol, že takéto rozhodnutie súdu predložené nebolo, preto nebola prekážka, aby vo veci rozhodol. Okrem toho žalovaní nedokázali tvrdenia žalobcu účinne poprieť, keďže sa počas konania k tvrdeniam žalobcu ani raz kvalifikovane nevyjadrili.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal plnú náhradu trov konania voči žalovaným

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ v rozsahu jeho výrokov I. a III, prostredníctvom splnomocnenca J. I. K. L. odvolanie. Výslovne uviedli, že výrok II. napadnutého rozsudku nie je predmetom ich odvolania. Dôvodili, že A. neboli splnené procesné podmienky, pretože súd neoznámil splnomocnenému zástupcovi termín konania pojednávania a ten sa to dozvedel telefonicky od svojho klienta v deň konania pojednávania a následne z internetu. Súd teda nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd rozhodol napriek plánovanej forme úkonu „Pojednávanie bez rozhodnutia“ kontumačným rozsudkom napriek tomu, že neboli na to splnené podmienky, nakoľko účastníci konania sa riadne ospravedlnili a predložili súdu aj svoje vyjadrenie osobným, ako aj rovnocenným elektronickým podaním. Ďalej B. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces neumožnením zúčastniť sa pojednávania. C. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd zamenil splnomocneného zástupcu žalovaných s advokátom v inom konaní, čím došlo k unáhlenému konaniu súdu a D. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré nebolo možné uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, sa týkajú procesných podmienok a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nakoľko ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

6. Žalovaní uvádzali, že sú právnymi nástupcami (dedičmi) a oprávnenými užívateľmi nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. D. ako stavba - rodinný dom so s. č. XXX, postavený na parc. reg. "C" č. 4215/133 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 558 m², pozemok parc. reg. "C" č. 4215/112 - záhrady o výmere 257 m² a pozemok parc. reg. "C" č. 4215/133 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 558 m² po zosnulých rodičoch - pôvodne žalovaných 1/ a 2/, v zmysle právnych dokumentov Dnot 25/2019 a 21D/3/2019-30. Predmetná nehnuteľnosť bola ešte za života rodičov vydražená na dobrovoľnej dražbe N 535/2017 NCRIs 11032/2017, ktorú dedičia napadli žalobou v osobitnom konaní ako neplatnú. Žalobca - vydražiteľ - vlastník nehnuteľností napriek uvádzaným skutočnostiam o prebiehajúcich súdnych konaniach sa voči žalovaným ako kvázi

neoprávneným užívateľom domáha predčasnej súdnej ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 OZ. Pritom už pred dražbou bol podrobne informovaný o tom, že celá dobrovoľná dražba je postavená na protiprávnom konaní hraničiacim s trestným činom organizovanej tzv. bytovej mafie. Poukázali na zásadu rímskeho práva *vigilantibus iura scripta sunt*, t. j. práva patria bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení. V jeho konaní však prevládala vidina lacnej kúpy a veľkého zisku. Žalovaní sa preto pokúšajú aj o mimosúdne vyrovnanie sporu mediáciou s tým, že žalobcoví uhradia spoločne a nerozdielne kompletne dražobné výdavky. V doterajších konaniach sa držali zásady resp. princípu subsidiarity represie. No neostáva im iné, len aj v tomto spore použiť trestné právo ako krajný prostriedok štátu na ich ochranu. Poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCDL/2011, kde sa konštatuje, že nie je možné zamieňať dobrovoľnú dražbu s exekučnými dražbami. Nie je preto možné, aby bola uspokojená pohľadávka veriteľa bez vykonateľného rozhodnutia súdu. Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v značnej miere porušuje právo občana na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života a hlavne obdobia zneužívaním hrubého nepomeru práv a podmienok na ktoré sa nevzťahuje súdna kontrola (preskúmanie súdom), je teda založená výslovne na svojvôli veriteľa. Český ústavný súd tieto praktiky nazýva „obchodovaním s chudobou.“ Únijné právo taktiež poukazuje na nezvratné fatálne následky z konania bez súdnej ochrany. V tomto prípade rodičia nezvládli ťarchu zodpovednosti a obaja na to doplatili životom. Ochranu si zaslúži každý, teda aj dlžník. Aj Európsky súdny dvor (C3413) a ÚS (23/2014) potvrdzujú, že je potrebné skúmať, či je aplikácia inštitútu dobrovoľnej dražby v demokratickej spoločnosti vôbec vhodná, nakoľko tento inštitút neposkytuje právnu ochranu, práve naopak, umožňuje komukoľvek podľa vlastného uváženia zbaviť kohokoľvek vlastníckeho práva a práva na obydlie zaručené ústavou. Analógiou legis je toto konanie použitím svojvôle a svojpomoci veriteľom na vymoženie svojho práva od inej osoby aj keď mu toto právo nepatrí, aj napriek vynúteným uzavretím mandátnej zmluvy, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Nikto iný, než štátny orgán, t. j. súd alebo iný podľa zákona príslušný štátny orgán nie je oprávnený a nie je ani spôsobilý svojpomocne takúto právnu ochranu poskytovať. Nikto nie je oprávnený svojvoľne si dopomáhať k svojmu cieľu, ale ani svojvoľne chrániť svoje právo, ak bolo porušené. Teda nikto nemôže previesť na iného viac práv než má on sám. Veriteľ nemohol previesť na žalobcu vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorý nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nemu. Veriteľ si na vymoženie pohľadávky môže zvoliť aj iný procesný postup, ako napr. po získaní exekučného titulu navrhnúť výkon exekúcie, kedy po súdnej kontrole bude zistená oprávnenosť a výška pohľadávky, ktorá bude následne predmetom exekučného konania. Takto by bolo zaručené, že aj dlžníkovi bude poskytnutá náležitá ochrana, a to aj v zmysle Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993, ako aj ochrany ich obdobia aj v zmysle Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a taktiež v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora. Ani ustanovenia ZoDD nemôžu byť vykladané tak, aby boli popreté základné práva a slobody žalobcov, ako aj ich práva na súkromie a rodinný život, ktorého eminentnou súčasťou je aj právo na obydlie. Do insolventnej situácie sa rodičia žalovaných dostali nie vlastnou vinou, zasiahla tu vyššia moc (nutná amputácia nohy súrodenca žalovaných). Tu sa potvrdzuje obchod s chudobou, veriteľ si zmluvne zabezpečil pre seba všetky výhody a keď už s rodičmi uzavrel úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka mal z dôvodu zmluvnej vyťažnosti uplatniť § 374 Obchodného zákonníka, podľa ktorého si zmluvné strany môžu v zmluve presnejšie určiť liberačné dôvody podľa charakteru ich záväzku. Skutočnosti spadajúce pod vyššiu moc nesmú nastať v súlade s vôľou jednej zo zmluvných strán, to znamená, že ich zmluvná strana nesmie vyvolať svojou vlastnou činnosťou. Žalovaní majú za to, že ich odvolanie a dovolanie budú v konečnom dôsledku akceptované a predchádzajúce rozhodnutia budú zrušené. Preto navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaných 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v prvom rade namieta, že odvolanie je podané neoprávnenou osobou, nakoľko osoba podávajúca odvolanie (I. J. K. L.) ani žalobcovia nepredložili súdu riadne splnomocnenie na zastupovanie žalobcov p. I. J. L. v odvolacom konaní. Na elektronickú podobu splnomocnenia sa použijú ustanovenia § 23 zákona e-Governmente, upravujúceho autorizáciu a preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby. Ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia, predmetné ustanovenie vyžaduje na dokumente preukazujúcom oprávnenie konať v mene inej osoby autorizáciu splnomocniteľom, keďže iba autorizácia splnomocniteľom preukazuje

autenticitu splnomocniteľa ako osoby, ktorá splnomocnenie udelila. Autorizácia splnomocnenia zástupcom ako splnomocnencom nie je postačujúca, pretože preukazuje len autenticitu splnomocnenca, a teda skutočnosť, že splnomocnenec plnú moc prijal. Vzhľadom na uvedené preto žalobca navrhuje, aby pre prípad, že táto vada nebude v odvolacom konaní odstránená, odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. b) CSP odmietol.

8. Žalobca ďalej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napádaným rozsudkom. V odvolaní napádaných častiach (výroky I. a III.) je rozsudok vecne správny a zákonný, vychádzajúci z riadne a správne zisteného skutkového stavu, ktorý súd správne právne posúdil. Ani rozsudok a ani konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, nie sú zaťažené vadami tvrdenými v odvolaní. Odvolanie nie je dôvodné, a to ani čiastočne. Preto žalobca navrhoval napádaný rozsudok vo výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdiť. K námietke žalovaných, že súd neoznámil splnomocnenému zástupcovi, termín konania pojednávania, žalobca uviedol, že žalovaní a ani zástupca žalovaných adekvátne súdu nepreukázali, že sú v tomto spore zastúpení. Ak súd túto skutočnosť nemá preukázanú, predvolanie na pojednávanie doručuje stranám sporu a nie ich zástupcom. Súd pri doručovaní predvolania na pojednávanie preto nepochybil. V odvolaní navyše nie je namietané, že súd predvolanie na pojednávanie nedoručil zástupcovi žalobcov za stavu, kedy by bolo v súdnom spise predložené riadne splnomocnenie na zastupovanie žalovaných v spore. Takéto plnomocnenstvo sa v súdnom spise nenachádza, a do času doručovania predvolania stranám sporu nebolo do súdneho spisu zo strany žalovaných, ani ich zástupcu založené. Námietka žalovaných, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, teda neobstojí a je nepravdivá a nedôvodná. Pokiaľ žalovaní dôvodili, že súd rozhodol napriek plánovanej forme úkonu „Pojednávanie bez rozhodnutia“ kontumačným rozsudkom, napriek tomu, že neboli na to splnené podmienky, nakoľko účastníci konania sa riadne ospravedlnili a predložili súdu aj svoje vyjadrenie osobným ako aj rovnocenným elektronickým podaním; tak aj táto námietka je nedôvodná. Údaje zverejnené na internete nie sú pre strany záväzné. Zákon (CSP alebo iný zákon) záväznosť týchto údajov neustanovuje, preto sa na ne strany sporu nemôžu spoliehať. Naopak, je pre súd záväzná ust. § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. V danom prípade boli splnené podmienky, aby súd rozhodol na jedinom pojednávaní z dôvodu, že žalovaní sa k žalobe nevyjadрили, výslovne nepopreli žiadne zo žalobných tvrdení. Súd preto postupoval správne, ak za takéhoto stavu žalobe vyhovel. Podľa § 151 ods. 1 CSP totiž platí, že: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ Nesprávna je aj domnienka uvedená v odvolaní, že súd rozhodol kontumačným rozsudkom (rozsudok pre zmeškanie žalovaného). Súd týmto spôsobom o žalobe nerozhodol. Súd rozhodol „štandardným“ rozsudkom, pričom vychádzal práve z ust. § 151 ods. 1 CSP a správne dospel k záveru, že v spore nebola sporná žiadna zo skutočností uvedených v žalobe a žalobe bolo preto potrebné v celom rozsahu vyhovieť. Vo vzťahu k ospravedlneniu neprítomnosti žalovaných na pojednávaní, súd správne konštatuje, že nie sú splnené podmienky na odročenie pojednávania, nakoľko skutočnosti, ktoré žalovaný 7/ uvádza, nie sú skutočnosťami, ktoré vznikli bezprostredne pred pojednávaním a ide o skutočnosti, ktoré žalovaným museli byť známe v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním. Taktiež súd konštatuje, že žalovaný 7/ svoje tvrdenia uvádzané v ospravedlnení nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, teda súd ospravedlnenie žalovaných vyhodnotil ako snahu o oddialenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie nepochybne vychádzal z ustálenej praxe najvyšších súdnych autorít. Napr. podľa judikátu R 24/2016 totiž platí, že: „(...) DÔLEŽITOSŤ dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj VČASNOSŤ ich uplatnenia (...) posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu, a MÔŽE ICH PREVERIŤ LEN zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania. (...) Ak účastník konania nepreukáže existenciu objektívnych skutočností (...), nie je možné akceptovať (...) dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a nedochádza tak k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.“ V tomto prípade ospravedlnenie neprítomnosti žalovaných na pojednávaní nebolo riadne (nebolo ani dostatočné, ani hodnoverné a ani včasné), preto súd na jeho základe nemusel odročiť pojednávanie. Naopak – konal správne, ak pojednávanie neodročil. V odvolaní je ďalej namietané, že: „súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces neumožnením zúčastniť sa pojednávania.“ Ani táto námietka nie je dôvodná. Súd žalovaným riadne umožnil zúčastniť

sa pojednávania, no žalovaní túto možnosť nevyužili. Žalovaní 3/ a 6/ majú doručenie predvolania vykázané fikciou podľa § 111 ods. 3 CSP a žalovaní vo 4/, 5/ a 7/ majú doručenie predvolania vykázané. Ďalej je v odvolaní namietané, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd zamenil splnomocneného zástupcu žalovaných s advokátom v inom konaní, čím došlo k unáhlenému konaniu súdu. V odvolaní nie je táto „iná vada“ konkrétne špecifikovaná, preto nie je možné odvolanie v tomto smere preskúmať. Ako konštatoval Ústavný súd SR napr. v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 90/2019: „Iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. V ďalšom texte odvolania sú uvádzané nesúvisiace (pre meritum veci nepodstatné) skutočnosti, ktoré možno zároveň považovať za neprípustné novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP a contrario). Odvolací súd preto na ne nesmie prihliadať. Spor o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (pôvodne vedený na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 18C/61/2017) je v súčasnosti v merite veci právoplatne skončený a vyriešený. Žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola zamietnutá. Žalobca je vlastníkom vypratávaných nehnuteľností na základe príklepu licitátora, o čom svedčí verejná listina - notárska zápisnica osvedčujúca priebeh dobrovoľnej dražby, ktorej platnosť bola v konaní sp. zn. 18C/61/2017 žalobou napadnutá. Pokiaľ v budúcnosti vyjde najavo, že dobrovoľná dražba je neplatná, môžu si žalovaní podať vlastnú žalobu o vypratanie nehnuteľností, prípadne žalobu o obnovu konania, týkajúcu sa tohto sporu (15C/41/2017), ak na to budú splnené procesné podmienky.

9. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

10. Opravným uznesením č. k. 15C/41/2017-232 zo dňa 07.07.2022 súd prvej inštancie v súlade s ust. § 224 CSP opravil záhlavie odvolaním napadnutého rozsudku v časti označenia zástupcu žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/ tak, že toto správne znie: „J. I. K. L., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, H.“ Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.09.2022.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaných 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach (výroky I. a III. napadnutého rozsudku) vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a g/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch I. a III. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

12. Pretože výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie vo vzťahu k nebohému žalovanému 1/ a nebohej žalovanej 2/ zastavené, nebol napadnutý odvolaním, je výrok II. právoplatný a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Konanie teda bolo vo vzťahu k pôvodným žalovaným 1/ a 2/ právoplatne zastavené. Odvolací súd však kvôli prehľadnosti ponechal vo svojom rozhodnutí doterajšie označovanie žalovaných 1/ až 9/ preto, aby bolo naďalej celkom jednoznačné, o ktorých žalovaných v jeho rozhodnutí, v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie ide.

13. Odvolací súd má za to, že odvolanie nebolo podané žalovanou 5/ G. H.. V predmetnej právnej veci o vypratanie nehnuteľností, ide na strane žalovaných o samostatné procesné spoločenstvo (§ 76 CSP), t. j. také spoločenstvo na strane žalovaných, kde každý spoločník (žalovaný) robí úkony (procesné či hmotnoprávne) sám za seba, nezaväzuje teda svojím úkonom nikoho iného okrem seba (na rozdiel od spoločenstva nerozlučného). Samostatný spoločník je aj odvolanie oprávnený podať len sám za seba. Preto odvolanie podané len niektorým zo žalovaných, má suspenzívny účinok len vo vzťahu k tomuto spoločníkovi – žalovanému; teda nie aj vo vzťahu ku spoločníkom - žalovaným, ktorí odvolanie nepodali.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že splnomocnenec J. I. K. L., D., predložil súdu dňa 12.10.2021 plnomocenstvo zo dňa 30.1.2020 (č. I. 99 spisu, originál na č. I. 160 spisu) na zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/61/2017 (o neplatnosť dobrovoľnej dražby, pozn.), pričom podľa obsahu má ísť zároveň o generálnu plnú moc na zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch pred súdmi neobmedzene, a to konkrétne udelené od žalovaného 3/ F. B., žalovanej 4/ A. B., žalovaného 6/ I. B. a žalovaného 7/ H. B.. Obdobné plnomocenstvo mali udeliť žalovaní 3/, 4/, 6/ a 7/ splnomocnencovi aj dňa 28.6.2021 (č. I. 98 spisu, originál na č. I. 159), avšak toto je podpísané iba F. B. nar. XXXX (žalovaný 3/). V spise bolo tiež predložené plnomocenstvo, ktoré mal J. I. K. L. udeliť v mene žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/ advokátovi JUDr. Jozefovi Aľušikovi (originál na č. I. 158 spisu), dňa 28.6.2021 na zastupovanie v dovolacom konaní vo veci sp. zn. 18C/61/2017, resp. 23Co/18/2020, t. j. pre účely iného sporu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Z plnomocenstiev predložených súdu teda nevyplývalo, že by splnomocnenec J. I. K. L. D. zastupoval aj žalovanú 5/ G. H., ktorá potom ako samostatná procesná spoločníčka bola oprávnená podať odvolanie sama za seba a vo vzťahu k ostatným žalovaným platí, že títo neboli oprávnení (bez plnomocenstva) podať odvolanie v jej mene. Preto bol aj napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie doručovaný ako splnomocnencovi J. I. K. L. D. (ako zástupcovi žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/) a samostatne aj žalovanej 5/ G. H. - doručka na č. I. 170 spisu a potom aj opakovane na úradnej tabuli súdu na č. I. 233 a 245 spisu. Odvolanie bolo podané subjektom F. B. a spol., zastúpení splnomocnencom I. J. K. L. na základe plnej moci, t. j. nakoľko na základe plnej moci z 30.1.2020 splnomocnenec zastupoval žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/, nebolo toto odvolanie podané žalovanou 5/, táto ani vlastné samostatné odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodala. Na originály písomného vyhotovenia odvolania (č. I. 201) je podpísaný splnomocnenec J. I. L. a žalovaný 3/ F. B.. Pretože však ani žalovaný 3/ F. B. ani J. I. L. v konaní nepredložili plnomocenstvo na zastupovanie žalovanej 5/ G. H. v čase podania odvolania, ani v rámci odvolacej lehoty, ktorá plynula G. H. samostatne, odvolací súd má za to, že odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15C/41/2017-165 zo dňa 12.10.2021 žalovanou 5/ G. H. podané nebolo, preto je tento rozsudok vo vzťahu k žalovanej 5/ G. H. právoplatný.

15. Opravným uznesením č. k. 15C/41/2017-232 zo dňa 07.07.2022 opravil súd prvej inštancie označenie splnomocneného zástupcu iba žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/ v záhlaví napadnutého rozsudku na J. I. K. L., D. (z nesprávne pôvodne uvedeného A. A. E.). Proti tomuto opravnému uzneseniu odvolanie podané nebolo a ani v odvolacom konaní nebolo namietané, že by v napadnutom rozsudku bolo nesprávne uvedené, že J. I. K. L. D. by nemal zastupovať aj žalovanú 5/.

16. Odvolací súd uznesením č. k. 11Co/84/2022-256 zo dňa 12.12.2023 vyzval J. I. K. L. D., aby doplnil podané odvolanie v tom smere, konkrétne v mene ktorých žalovaných podal odvolanie a či podal odvolanie aj za žalovanú 5/, v tom prípade aby pripojil plnomocenstvo. Rovnako súd vyzval aj samotnú žalovanú 5/ najskôr písomne zo dňa 12.12.2023 (č. I. 259 spisu) aby uviedla, či ju zastupuje J. I. K. L. v tomto spore a či podal odvolanie aj v jej mene. Pretože na túto výzvu odvolacieho súdu žalovaná 5/ nereagovala, vyzval ju súd opakovane uznesením č. k. 11Co/84/2022-261 zo dňa 24.1.2024. Žalovaná 5/ vyjadrenie na to, či ju v spore zastupoval I. L. súdu nezaslala. Žalovaná 5/ a ani splnomocnenec J. I. K. L. na výzvy odvolacieho súdu neuviedli, že by odvolanie vo veci malo byť podané aj v mene žalovanej 5/.

17. Splnomocnenec J. I. K. L. D., predložil súdu podanie zo dňa 28.2.2024, kde uvádza, že zastupuje žalovaných 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/, k čomu predložil originál plnomocenstva, avšak až zo dňa 20.02.2024 (t. j. po uplynutí odvolacích lehôt) udeleného mu žalovanými 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ a 8/. Pretože však predložené plnomocenstvo, ktoré je už udelené aj žalovanou 5/, je až zo dňa 20.02.2024, nemôže sa toto bez výslovného oznámenia splnomocnenca a splnomocniteľky žalovanej 5/, vzťahovať späť na právne úkony (t. j. podanie odvolania), ktoré splnomocnenec vykonal pred jeho udelením. Znamená to, že žalovanú 5/ zastupuje J. I. K. L. s účinkami až odo dňa 20.2.2024, a teda sa toto plnomocenstvo nevzťahuje na podanie odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie týmto splnomocnencom. Preto hoci aktuálne splnomocnenec I. L. už žalovanú 5/ v odvolacom konaní od 20.02.2024 zastupuje, v čase podania odvolania voči rozsudku súdu prvej inštancie, ani v priebehu plynutia jej odvolacej lehoty, žalovanú 5/ nezastupoval, preto v jej mene odvolanie podať nemohol. Predloženie plnomocenstva zo dňa 20.02.2024 preto neznamená, že by sa tým dodatočne zhojil nedostatok podania odvolania voči rozsudku žalovanou 5/. Navyše splnomocnenec na základe výzvy odvolacieho súdu (uznesenie č. k. 11Co/84/2022-256 zo dňa 12.12.2023) vo svojom písomnom podaní zo dňa 27.02.2024 ani neuviedol výslovne, že odvolanie podával aj za žalovanú 5/. Skutočnosť, že by odvolanie podávala aj žalovaná 5/ neuviedla ani ona osobne, hoci bola opakovane vyzývaná odvolacím súdom najprv výzvou zo dňa

12.12.2023 a potom uznesením 11Co/84/2022-261 zo dňa 24.1.2024. Rozsudok súdu prvej inštancie je teda vo vzťahu k žalovanej 5/ právoplatný, keďže žalovaná 5/ odvolanie nepodala.

18. Ďalej odvolací súd ustálil, že odvolanie bolo podané aj t. č. už plnoletým žalovaným 8/ a maloletou žalovanou 9/. V čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie boli žalovaní 8/ a 9/ maloletými. Ich rodičmi a teda aj zákonnými zástupcami sú žalovaní 3/ a 5/. Pretože žalovaný 3/ - otec v tom čase maloletých žalovaných 8/ a 9/ odvolanie podal, pričom je tento zároveň zákonným zástupcom svojich maloletých detí (§ 28 ods. 1 písm. b/ a § 31 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine), pričom maloleté deti odvodzovali právo bývania v predmetnej nehnuteľnosti od svojich rodičov, má podanie odvolania otcom v tom čase oboch maloletých detí, účinky aj vo vzťahu k týmto maloletým deťom, teda odvolateľmi v danom prípade sú aj t. č. už plnoletý žalovaný 8/ a maloletá žalovaná 9/.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, sú odvolateľmi v predmetnej právnej veci žalovaní 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/, preto len vo vzťahu k nim bolo napadnuté rozhodnutie preskúmané.

20. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a odôvodnenie preskúmaného rozsudku posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia vecí rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o vypratanie nehnuteľností vo vzťahu k žalovaným 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ vyhovel dôvodiac, že žalobca je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, ktoré nadobudol dobrovoľnou dražbou, pričom žalovaní ich užívajú bez oprávnenia.

21. Žalovaní 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ v odvolaní namietali, že súd porušil ich práva na spravodlivý proces tým, že termín pojednávania neoznámil ich splnomocnenému zástupcovi, pričom napriek plánovanej forme úkonu „Pojednávanie bez rozhodnutia“, rozhodol vo veci kontumačným rozsudkom, hoci na to neboli splnené podmienky, pretože žalovaní sa riadne ospravedlnili a predložili súdu aj svoje vyjadrenie. Súdom tak neumožnil zúčastniť sa pojednávania. Ďalej poukazovali podľa nich na tzv. inú vadu konania, ktorá mala spočívať v tom, že súd zamenil splnomocneného zástupcu žalovaných s advokátom v inom konaní, čím došlo k unáhlenému konaniu súdu. Tým nemohli v konaní pred súdom prvej inštancie bez vlastnej viny uplatniť prostriedky procesného úroku a prostriedky procesnej obrany.

22. Odvolací súd zo spisu súdu prvej inštancie zistil, že po doručení žaloby o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti žalovaným do vlastných rúk (č. l. 20 a č. l. 32), reagoval na výzvu na vyjadrenie sa k žalobe e-mailom iba pôvodný žalovaný 1/ A. B. podaním zo dňa 09.01.2018 (č. l. 28) v ktorom uviedol, že prebieha konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby sp. zn. 18C/61/2017, ktoré konanie je prekážkou prejudiciálnej otázky v predmetnom konaní. Následne bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania sp. zn. 18C/61/2017. Po jeho skončení súd pokračoval v konaní a stanovil termín pojednávania na 12.10.2021, pričom predvolanie (zo dňa 13.08.2021) na pojednávanie zaslal žalovaným 3/,4/,5/,6/,7/, (žalovaní 1/ a 2/ boli už nebohí) a v tom čase maloletým žalovaným 8/ a 9/ cestou ich zákonných zástupcov – žalovaných 3/ a 5/. V čase doručovania predvolania na pojednávanie, ani do termínu pojednávania, podľa obsahu spisového materiálu žalovaní nepredložili žiadne plnomocenstvo na ich zastupovanie v tomto sporovom konaní o vypratanie nehnuteľnosti a ani súdu neoznámili, že by si na zastupovanie v tomto spore zvolili zástupcu.

23. Vzťah zastúpenia vzniká na základe osobitnej dohody o splnomocnení ako dvojstranného právneho úkonu. Splnomocnenie je osobitným jednostranným úkonom zastúpenej strany, ktorým sa súdu a iným subjektom konania preukazuje existencia vzťahu zastúpenia a jeho rozsah. Bez predloženia riadneho splnomocnenia nekoná súd so stranou ako so zastúpeným subjektom a neprihliada ani na úkony zástupcu v mene zastúpeného, čo má zásadný procesný význam. Priamo zo znenia § 92 ods. 1 CSP vyplýva, že strana môže zástupcovi udeliť splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Zástupca sa môže legitimovať aj tzv. všeobecným splnomocnením, ktoré ho generálne oprávňuje na zastupovanie strany vo všetkých súdnych konaniach, prípadne v určitých druhoch sporov. Takéto splnomocnenie možno uložiť do spisov súdnej správy príslušného súdu a v konkrétnom konaní sa naň odvolať. V opačnom prípade musí zástupca predložiť súdu všeobecné splnomocnenie v každom spore, v rámci ktorého bude stranu zastupovať.

24. Vzhľadom na uvedené nie je dôvodná námietka žalovaných v odvolaní, že súd neoznámil termín pojednávania ich splnomocnenému zástupcovi. V danej veci o vypratanie nehnuteľnosti žalovaní totiž

súdu neoznámili, predložením plnomocenstva, že si na zastupovanie v spore zvolili splnomocneného zástupcu. To že generálne plnomocenstvo predložili v inom spore - vo veci o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby sp. zn. 18C/61/2017 neznamená, že boli automaticky zastúpení aj v konaní o vypratanie nehnuteľnosti. Žalovaným bola doručená žaloba, s poučením o ich procesných právach, s výzvou na vyjadrenie k žalobe a aj predvolanie na pojednávanie, avšak do termínu pojednávania súdu neoznámili, že by sa pre toto sporové konanie nechali zastúpiť zvoleným zástupcom. Preto súd prvej inštancie pri predvolávaní na pojednávanie postupoval správne, ak predvolával osobne jednotlivých žalovaných na daný termín pojednávania. Od doručenia predvolania na pojednávanie v auguste 2021 do dňa konania pojednávania 12.10.2021 mali žalovaní dostatok času, aby takéto plnomocenstvo súdu predložili, resp. na základe predvolania na pojednávanie sa s prípadným zástupcom spojili a buď mu oznámili termín pojednávania, alebo si zabezpečili, aby tento súdu oznámil, že ich zastupuje, resp. sa priamo na pojednávanie tento zástupca dostavil a plnomocenstvo tu predložil. Avšak súd v čase pojednávania dňa 12.10.2021, nemal o reálnom vzniku zastúpenia žalovaných v predmetnom sporovom konaní žiadnu vedomosť, preto legitímne konal osobne so žalovanými. Súd prvej inštancie teda neodňal žalovaným možnosť konať pred súdom, pokiaľ predvolanie na pojednávanie doručil iba žalovaným osobne a nie aj až v konaní neskôr súdu oznámenému zástupcovi J. I. L.. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28 Cdo 4511/2007: Ak v dobe, kedy súd prvej inštancie nariaďoval pojednávanie a zasielal žalovanému predvolanie na pojednávanie, nebol žalovaný zastúpený zástupcom s procesnou plnou mocou, skutočnosť následného splnomocnenia na jeho zastupovanie zástupcom, povinnosť súdu prvej inštancie na nariadené pojednávanie dodatočne predvolať zástupcu žalovaného s poučením o následkoch zmeškania, nezakladá.

25. Zo spisu ďalej vyplýva, že v deň termínu pojednávania dňa 12.10.2021 o 08:08 hod., bolo prvoinštančnému súdu doručené e-mailové podanie žalovaných (č. I. 89), podpísané žalovaným 7/ H. B., v ktorom sa uvádza, že žalovaní žiadajú predĺžiť lehotu na vyjadrenie sa k žalobe, dávajú súdu na vedomie, že vo veci o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby pod sp. zn. 18C/61/2017 podali dovolanie, v ktorom zároveň navrhli, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 23Co/18/2020, pričom v dovolacom konaní navrhujú, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preto žiadali, aby súd prvej inštancie pojednávanie dňa 12.10.2021 odročil do verdiktu najvyššieho súdu. Žalovaný 7/ zároveň ospravedlnil neúčast' všetkých žalovaných na pojednávaní, uviedol, že volal splnomocnenému zástupcovi vo veci sp. zn. 18C/61/2017, ktorý o termíne pojednávania nebol informovaný. Odvolací súd tu opakuje, že predloženie plnomocenstva v inej právnej veci neznamená automaticky, že je strana zastúpená aj v inom sporovom konaní, pokiaľ strana alebo jej zástupca túto skutočnosť neoznámia a nepreukáže (predložením plnomocenstva, alebo odvolaním sa na plnomocenstvo založené na súdnej správe) aj v tomto inom sporovom konaní. Súd preto nebol povinný predvolávať na pojednávanie zástupcu žalovaných z iného konania.

26. Ďalej dňa 12.10.2021 bolo súdu doručené podanie žalovaného 7/, z elektronickej schránky J. I. K. L. súdu, ktoré obsahovalo vyjadrenie vo veci, ospravedlnenie z pojednávania žiadosť o jeho odročenie, elektronicke podpísané J. I. L., ktorého prílohou už bolo aj generálne plnomocenstvo udelené žalovanými 3/, 4/ 6/ a 7/ zo dňa 30.01.2020 (č. I. 99). Teda až najske z tohto podania sa súd mohol dozvedieť, že uvedení žalovaní sa v spore o vypratanie nehnuteľnosti dali zastúpiť všeobecným zástupcom. Toto podanie bolo súdu zaslané viacerými spôsobmi, avšak podľa časovej pečiatky na č. I. 143 bolo toto podanie prijaté súdom najske o 10:03 hod., teda až po začatí nariadeného pojednávania, čiže možno jednoznačne uzavrieť, že nebolo súdu doručené včas. Žalovaní pritom neuviedli žiadny vážny dôvod, ktorý by im, alebo ich zástupcovi bránil od predvolania na pojednávanie v auguste 2021, do termínu pojednávania 12.10.2021, aby sa k podanej žalobe vyjadrili, oznámili svoje zastúpenie, prípadne požiadali o odročenie pojednávania v súlade s ust. § 183 CSP včas tak, aby o ňom súd prvej inštancie mohol podľa § 184 CSP rozhodnúť.

27. Pokiaľ však zaslali vyjadrenie k žalobe, žiadosť o odročenie pojednávania a oznámenia zastúpenia elektronicke až po začatí pojednávania, ktoré podľa zápisnice na č. I. 91 spisu prebiehalo od 10:00 do 10:15 hod., nepostupovali procesne včas tak, aby súd tieto listiny pri svojom rozhodovaní mohol zohľadniť. Navyše prijatie podania elektronicke podateľňou súdu podľa časovej pečiatky na č. I. 143 o 10:03 hod. neznamená, že s týmto podaním podateľňa aj reálne v tom čase mohla disponovať, t. j. či neprebíhalo ďalšie elektronicke spracovanie tohto podania. Súd prvej inštancie teda nepochybil,

pokiaľ pri svojom rozhodovaní na pojednávaní dňa 12.10.2021 vychádzal z toho, že žalovaní zastúpení v danom konaní nie sú.

28. Súd prvej inštancie nepochybil ani v tom, pokiaľ žiadosť žalovaných o odročenie pojednávania, ktorá mu bola doručená ráno pred pojednávaním e-mailom (č. l. 89) posúdil ako nedôvodnú, pretože v nej žalovaní neuviedli dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Podmienky pre odročenie civilného sporového konania upravuje ust. § 183 CSP, v zmysle ktorého je možnosť súdu odročiť pojednávanie potrebné vnímať ako niečo výnimočné. Právna úprava má za cieľ brániť procesným obštrukciám strán v konaní. V ust. § 157 ods. 1 CSP sa súdu ukladá povinnosť, aby súd vec rozhodol rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 19/2014). Pokiaľ žalovaní ako dôvod odročenia pojednávania uvádzali prebiehajúce dovolacie konanie vo veci sp. zn. 18C/61/2017, tak táto okolnosť dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania nebola. Na základe tohto oznámenia žalovaní nemohli očakávať, že pojednávanie bude bez ďalšieho odročene, najmä ak súd po právoplatnom skončení konania sp. zn. 18C/61/2017 vydal uznesenie o pokračovaní v konaní. Ďalej žalovaný 7/ dôvodil vážnymi rodinnými dôvodmi, ktoré opísal tak, že on je imobilný, odkázaný na staršieho súrodenca, ktorému predvolanie na pojednávanie doručené nebolo a ktorý si pre krátkosť času nevedel vybaviť voľno z práce. Odvolací súd však zistil, že žalovanému 3/ F. B. bolo predvolanie na pojednávanie doručené fikciou dňom 08.09.2021 v zmysle § 111 ods. 3 CSP, pretože si zásielku s termínom pojednávania neprevzal v odbernej lehote. Ostatné skutočnosti uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania žalovaní nielen že nijakým spôsobom nepreukázali, ale ani z nich nevyplýva, že by išlo o skutočnosti, ktoré nastali bezprostredne pred termínom pojednávania a o ktorých žalovaný 7/ informuje bezodkladne. Naopak uvádzané skutočnosti sú takého charakteru, že museli byť žalovaným známe oveľa skôr, teda o nich súd neinformovali bezodkladne. Z tejto žiadosti nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by sa pojednávanie nemohli zúčastniť žalované 4/ a 5/. Súd prvej inštancie preto na pojednávaní dňa 12.10.2021 dôvody uvádzané žalovanými pre odročenie pojednávania správne vyhodnotil keď uzavrel, že podmienky pre odročenie pojednávania v danej veci neboli splnené.

29. Ďalej nie je vôbec dôvodná odvolacia námietka žalovaných, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol kontumačným rozsudkom, hoci na to neboli splnené procesné podmienky. Z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 12.10.2021, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že kontumačným rozsudkom v danej veci rozhodované nebolo. Úpravu kontumačného rozsudku, resp. rozsudku pre zmeškanie žalovaného upravuje ust. § 274 CSP, ide o skrátený typ rozhodnutia, kedy súd po splnení podmienok daného ustanovenia rozhodne o žalobe (bez vykonania dokazovania) tak, že žalobe vyhovie, pričom v odôvodnení takéhoto rozsudku uvádza iba predmet konania a právny dôvod vydania kontumačného rozsudku. O takéto rozhodnutie v predmetnej právnej veci nejde, pretože súd v danej veci vykonával dokazovanie a vydal rozsudok s odôvodnením. Predmetné pojednávanie však vykonal v neprítomnosti žalovaných, čo civilný sporový poriadok umožňuje a čo je procesná situácia odlišná od vydania kontumačného rozsudku (resp. rozsudku pre zmeškanie žalovaného).

30. Takisto nie je procesnou vadou konania, pokiaľ na webovom sídle bolo k termínu pojednávania uvedené, že má ísť o pojednávanie bez rozhodnutia. Z tohto oznámenia vyplýva len toľko, že vo veci bolo nariadené pojednávanie. O tom, či na tomto pojednávaní, bude vydané rozhodnutie, je vecou súdu, ktorá vyplynie z priebehu daného pojednávania. Ust. § 157 ods. 1 CSP súdu ukladá rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní. Podstatné je, že žalovaní na pojednávanie predvolaní boli, teda mali dôvodne očakávať, že na pojednávaní môže súd aj rozhodnúť.

31. Súd svojím postupom ani neznemožnil žalovaným zúčastniť sa pojednávania. Žalovaní boli predvolaní na pojednávanie s dostatočným časovým predstihom, aby sa naň pripravili, prípadne na pojednávanie vyslali svojho zástupcu. Napriek tomu žalovaní, nielen že nepodali relevantné vyjadrenie voči podanej žalobe (dôvodili v podstate len potrebou vyčkať na výsledok dovolacieho konania vo veci sp. zn. 18C/61/2017), ale sa na pojednávanie žiaden z nich nedostavil, pričom ich žiadosť o odročenie pojednávania nebola súdu predložená včas a odôvodnená skutočne dôležitými dôvodmi, ktoré by všetkým žalovaným, resp. ich zástupcovi bránili pre náhlu prekážku, ktorá nastala krátko pred pojednávaním, sa daného pojednávania zúčastniť.

32. Napokon neobstojí ani argument, že súd zamenil splnomocneného zástupcu žalovaných s advokátom v inom konaní. Advokáta JUDr. Jozefa Alušika uviedol súd prvej inštancie v písomnom vyhotovení svojho rozsudku iba z dôvodu, že splnomocnenec žalovaných J. I. K. L. bezdôvodne predložil súdu plnomocenstvo, ktorým splnomocnil tohto advokáta na zastupovanie žalovaných zo dňa 28.06.2021 (č. I. 97, originál na č. I. 158 spisu). Tento advokát po doručení mu rozsudku súdu prvej inštancie súdu oznámil (č. I. 171), že nikdy neprevzal zastupovanie žalovaných v danej právnej veci, žalovaných nepozná a preto rozsudok vrátil súdu späť. Na základe uvedeného oznámenia súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č. k. 15C/41/2017-232 zo dňa 07.07.2022, ktorým opravil označenie zástupcu žalovaných 3/, 4/, 6/ a 7/ v rozsudku na J. I. K. L. D. a tomuto následne opakovane doručil rozsudok, voči ktorému žalovaní 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/ včas podali odvolanie.

33. V zmysle uvedeného, žiaden z vyššie konkrétne uvedených odvolacích dôvodov žalovaných nebol daný, preto ani nedošlo k naplneniu žalovanými všeobecne uvádzaných odvolacích dôvodov, ako že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP, odvolací súd nedostatok procesných podmienok konania, ktoré skúmal ex offio nezistil, pozn.), že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP), pretože odvolací súd pri predvolávaní na pojednávanie, rozhodnutí o neodročení daného pojednávania a vykonania pojednávania v neprítomnosti žalovaných, postupoval správne.

34. Pokiaľ potom žalovaní v odvolaní ďalej uvádzali okolnosti súvisiace s neplatnosťou dobrovoľnej dražby, teda, že daná dobrovoľná dražba mala byť vykonaná protiprávne a že tento inštitút porušil právo žalovaných na súkromie a rodinný život, ako aj právo na obydlie, k uvedenému môže odvolací súd v tomto sporovom konaní (o vypratanie nehnuteľnosti) uviesť len toľko, že o neplatnosti dražby rozhoduje súd v civilnom sporovom konaní, pričom neplatnosť dražby je oprávnený posudzovať výlučne na základe žaloby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Otázku neplatnosti dražby súd nie je oprávnený riešiť v inom konaní, a to ani ako otázku predbežnú (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 186/2010, uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 54/2013).

35. V danom prípade podali žalovaní 3/, 4/, 6/ a 7 žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby uskutočnenej dňa 30.03.2017, ktorej predmetom bolo vydraženie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. D. (vypratávané nehnuteľnosti, pozn.). Sporové konanie prebiehalo na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 18C/61/2017. V danej veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 18C/61/2017-235 zo dňa 30.1.2020 tak, že žalobu zamietol. Na odvolanie Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 23Co/18/2020-281 zo dňa 29.3.2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd zistil, že pokiaľ ide o podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/18/2020-281 zo dňa 29.3.2021, toto bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/328/2021 zo dňa 27.04.2022. O otázke neplatnosti dobrovoľnej dražby, na základe ktorej sa vlastníkom sporných nehnuteľností stal žalobca, tak bolo právoplatne rozhodnuté, podané dovolanie v danej veci bolo odmietnuté. Zamietnutie žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby, tak predstavuje res iudicata, ktorým posúdením je súd, v tomto konaní o vypratanie predmetných nehnuteľností viazaný a nie je oprávnený túto otázku ako predbežnú v danom konaní riešiť (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 186/2010, uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 54/2013).

36. Pokiaľ ide o námietky žalovaných v podanom odvolaní voči inštitútu dobrovoľnej dražby, tak odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 29.01.2019, sp. zn. 8 Cdo 147/2017, ako aj uznesenie sp. zn. 7Cdo/117/2020 zo dňa 24.08.2022, v ktorých Najvyšší súd SR uviedol, že súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie.

37. Je pravda, že strata obydlija žalovaných predstavuje obrovský zásah do ich práv a spôsobuje im nepriaznivú životnú situáciu, avšak právo na obydlie nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. V danom prípade dochádza ku kolízii práva žalovaných na ochranu obydlija zaručeného čl. 21 Ústavy SR s právom žalobcu na ochranu vlastníckeho práva zaručeného v čl. 20 Ústavy SR. Pretože však žalovaní

využili prostriedok právnej ochrany proti možnej nezákonnosti dobrovoľnej dražby (na základe ktorej sa vlastníkom sporných nehnuteľností stal žalobca), avšak v spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby neboli úspešní, zodpovedá strata ich obydľia legitímnemu cieľu sledovanému zákonom o dobrovoľných dražbách. Bez povšimnutia nemôže zostať ani skutočnosť, že dovolací súd vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby rozhodol už dňa 27.04.2022 a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je ešte skoršieho dátumu – zo dňa 12.10.2021, čiže od vydania týchto rozhodnutí mali žalovaní dostatočné časové obdobie, aby si zabezpečili náhradné bývanie.

38. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že žalovaní sú povinní predmetné nehnuteľnosti vypratať, pretože súd mal preukázané vlastnícke právo žalobcu k nim a neoprávnené užívanie predmetných nehnuteľností žalovanými, z ktorého dôvodu vindikačnej žalobe žalobcu vyhovel, tieto závery neboli napadnuté osobitnými odvolacími dôvodmi žalovaných.

39. Vo všeobecnosti sa odvolaciemu súdu žiada dodať, že žaloba o vypratanie nehnuteľnosti je vlastníckou žalobou podľa § 126 OZ, tzv. rei vindicatio. Na to, aby sa vlastníkom úspešne domohol ochrany poskytovanej vindikačnou žalobou, musia byť splnené nasledovné predpoklady: a) preukázanie vlastníckeho práva k predmetu sporu, t. j. k veci, ktorá je predmetom vydania, b) preukázanie, že vec sa nachádza u tretej osoby a c) preukázanie, že táto osoba, zadržáva vec u seba neoprávnené. V prípade nehnuteľností sa vlastnícke právo preukazuje výpisom z listu vlastníctva z katastra nehnuteľností. Ak dôjde v priebehu konania k spochybneniu vlastníckeho práva na strane žalobcu, je súd povinný prioritne vyriešiť otázku vlastníckeho práva, t. j. otázku, kto je skutočným vlastníkom veci, a to ako otázku prejudiciálnu.

40. V danom prípade je nevyhnutné uzavrieť, že vlastnícke právo v zmysle listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. D. svedčí žalobcovi. Žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby, na základe ktorej sa žalobca stal vlastníkom daných nehnuteľností bola právoplatne zamietnutá. Iné dôvody spochybňujúce vlastnícke právo žalobcu žalovaní neuvádzali. Nesporné bolo, že žalovaní predmetnú nehnuteľnosť naďalej obývajú, a to bez súhlasu jej vlastníka. Žalovaní teda majú danú nehnuteľnosť vo svojej faktickej moci a zároveň túto zadržávajú neoprávnené, t. j. proti vôli jej vlastníka a bez existencie iného titulu na jej užívanie. Z uvedeného dôvodu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaných nehnuteľnosť vypratať vecne správne.

41. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaných považoval odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalovaných zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

42. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správnom vo vzťahu k odvolávajúcim sa žalovaným 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným 3/, 4/, 6/, 7/, 8/ a 9/. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

- 2 -

11Co/84/2022

11Co/84/2022-

2317216056

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).